

Arrest

nr. 214 199 van 18 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 16 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep Malinke te behoren. U verklaarde geboren te zijn in de stad Conakry, op 10 januari 1999. U woonde samen met uw moeder, grootouders, zussen en broers, in hetzelfde huis in Conakry, wijk Contiyah. Uw vader is gestorven wanneer u nog zeer jong was. U liep school in Conakry, tot de zevende graad. U moest de school echter verlaten wanneer uw moeder stierf aan ebola. Zij was degene die de school had betaald, maar na haar dood, kon u de kosten niet dragen.

De kleine zus van uw moeder, genaamd B., kwam na de dood van uw moeder bij jullie inwonen. Ze nam ook de job van uw moeder op zich, namelijk het verkopen van producten op de markt. In het jaar 2013 of 2014, besliste u echter uw land van herkomst te verlaten. Er waren immers verschillende sociale en politieke problemen in uw land. Zo werd u gemeden omdat uw moeder aan ebola was gestorven, en kon u ook geen werk vinden. Er wordt in Guinee niet voor de jeugd gezorgd, en de politieke situatie is niet stabiel. U heeft uw problemen uitgelegd aan uw oom, die chauffeur is, en mensen kent die lange afstanden afleggen in West-Afrika. U vertrok met een vriend van hem naar Mali. In Mali, verbleef u bij een andere vriend van uw oom. U werkte er één maand in zijn café. Daarna hielp deze vriend u om verder te reizen. U reisde via Niger en Burkina Faso, naar Libië. In Libië heeft u gewerkt, maar werd u ook vastgehouden, tot u de oversteek naar Italië kon betalen. Aan het einde van het jaar 2016, kwam u in Italië aan. Via Frankrijk, reisde u door naar België. U kwam er aan in de maand februari van het jaar 2017. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 17 februari 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie; of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten eerste, stelde u te zijn gevlucht uit uw land van herkomst, Guinee, omdat u door de andere inwoners gemeden werd (zie notities CGVS, p.8). Gezien uw moeder overleden was aan de ziekte ebola (zie notities CGVS, p.5), hield iedereen zich afzijdig van u, en had u geen vrienden meer, zelfs op school (zie notities CGVS, p.8). U verklaarde dat niemand zich nog iets van u aantrok, en u stelde dat anderen bang waren dat ze de ziekte ook zouden krijgen, wanneer ze met u in contact zouden komen, daar ebola uw familie had getroffen. Echter, **op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud kwam naar voor dat deze discriminatie dermate ernstig zou zijn dat deze als een daad van vervolging kan worden gezien.** U stelde enkel te worden gemeden in de gemeenschap (zie notities CGVS, p.8). U bleek evenwel geen problemen te hebben gehad met de autoriteiten, de politie, andere burgers, of uw familie in Guinee (zie notities CGVS, p.9), en ook het feit dat u geen werk kon vinden, schreef u niet toe aan deze ongelijke behandeling van uw vrienden, maar aan economische en politieke problemen (zie notities CGVS, p.8). **Aldus, kan worden vastgesteld dat de discriminatie jegens u niet van een zodanig ingrijpende aard is, dat uw fundamentele mensenrechten zouden worden aangetast, waardoor het leven in uw land van herkomst, namelijk Guinee, ondragelijk zou worden.**

Ten tweede, stelde u eveneens te zijn gevlucht voor de sociale en economische problemen in uw land van herkomst (zie notities CGVS, p.8). U verklaarde dat niemand voor u kan zorgen, of u een toekomst kan bieden, omdat uw ouders beiden overleden zijn. Het politieke systeem in Guinee, biedt volgens u geen enkele toekomst voor de jeugd. Zelfs al bent u er naar school gegaan, u kan er niet aan werk geraken. Om deze redenen heeft u besloten om Guinee te verlaten, en naar Europa te komen om internationale bescherming te zoeken. Wanneer u wordt gevraagd wat er met u zou gebeuren indien u zou terugkeren naar uw land van herkomst, namelijk Guinee, stelde u dat uw persoonlijke situatie u zou verontrusten, gezien u op dit moment geen contact meer heeft met uw familie, en misschien geen slaapplek meer heeft (zie notities CGVS, p.10). U herhaalde dat er geen stabiliteit is in uw land van oorsprong, dat er geen werk te vinden is, zelfs al heeft u een diploma, en dat er geen structuren zijn om u aan deze situatie te onttrekken. Er echter dient echter vastgesteld dat deze door u genoemde problemen louter van **socio-economische aard** zijn, en dus **niet in verband staan met één van de vijf redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet, namelijk ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep.** U verklaarde dan ook niemand te vrezen bij terugkeer naar Guinee, en dat u met niemand problemen heeft gekend (zie notities CGVS, p.10). U stelde er enkel te zijn vertrokken omdat u er geen toekomst heeft.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift van 16 juli 2018 dat hij begrip heeft voor de beoordeling in de bestreden beslissing, maar dat deze niettemin te kort door de bocht gaat.

Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing zich immers te snel op een aantal premissen baseert, die zij voor waar aanneemt, om verzoeker uit te sluiten van internationale bescherming. Verzoeker haalt aan dat enerzijds de discriminatie niet ernstig genoeg was om te spreken van vervolging, en anderzijds dat de socio-economische problemen hoe dan ook niet in verband staan met de criteria van de Conventie.

Verzoeker oppert dat een beoordeling in verband met de nood aan subsidiaire bescherming bovendien ontbreekt.

Verzoeker stelt dat hij ten tijde van de gebeurtenissen nog minderjarig was. Verzoeker betoogt dat, ook al zou men oordelen dat de discriminatie naar aanleiding van de dood door ebola, die op zich niet betwist wordt, geen connectie heeft met de criteria van de Conventie van Genève, dan nog is het duidelijk dat verzoeker aldus blootgesteld werd aan een onmenselijke en ontorende behandeling én dat zijn meest fundamentele rechten als kind werden miskend. Hij stelt dat de stigmatisering naar aanleiding van de ebola besmetting een onmiskenbaar fenomeen is, zeker in de Afrikaanse context en dat verzoeker dan ook geen "*problemen met de overheid of de burgers*" dient aan te tonen als bijzondere, bijkomende voorwaarde. Verzoeker betoogt dat de uitsluiting op zich een voldoende probleem is. Verzoeker haalt aan dat van een normale overheid bovendien kan verwacht worden dat zij bescherming biedt, *quod non*.

Verzoeker betoogt dat de beoordeling ook inzake de socio-economische aard van de problemen te snel gaat. Verzoeker bevestigt dat zijn problemen ten gevolge van het overlijden van zijn moeder van socio-economische aard waren en stelt dat dit omwille van een politiek systeem dat niet in staat is om de meest fundamentele socio-economische rechten te waarborgen aan een kind/jongere.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat er geen enkele analyse gebeurt betreffende de nood aan subsidiaire bescherming.

Verzoeker betoogt dat duidelijk is dat hij aanvankelijk zijn land heeft verlaten omwille van een situatie die onleefbaar was geworden en die een onmenselijke en ontorende behandeling kan uitmaken. Ook ingeval van terugkeer dient volgens verzoeker een inschatting gemaakt te worden, temeer daar verzoeker zijn land op 14- jarige leeftijd verliet en er geen enkel contact meer mee onderhoudt. De vraag die zich dus opdringt is te weten of verzoeker in dat geval niet opnieuw zal blootgesteld worden aan een onmenselijke of ontorende behandeling.

Verzoeker benadrukt dat het onderzoek niet werd gevoerd, laat staan dat hieromtrent een analyse werd gevoerd. Verzoeker stelt dat de aanleiding van zijn vertrek misschien niet direct gelieerd is aan de criteria van de Conventie "*maar zeker indirect omdat ten eerste het politiek systeem op zich een auteur van vervolging was/is en zich schuldig maakt aan het gebrek aan bescherming van minderjarigen en van zijn burgers, terwijl dit minstens één van de basisfuncties is van een overheid*".

Om al deze redenen vraagt verzoeker derhalve om hem alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek omtrent zijn reële actuele situatie in het land van herkomst.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaarde dat hij zijn land van herkomst verliet omdat hij er door de gemeenschap werd gemeden nadat zijn moeder aan ebola was gestorven (*“De redenen waarvoor ik ben gevlucht, er is een sociaal probleem en politiek probleem, het probleem is de ziekte die mijn moeder heeft gedood, omdat het was uitgekomen dat het ebola was, maar na de dood van mijn moeder, na de dood van mijn moeder, door ebola, dat heeft me bang gemaakt, en ik heb mijn land verlaten, omdat vroeger, als er wordt gezegd dat iemand van uw familie ebola heeft gehad, dan heeft u geen vrienden, ken je schaamte overal, iedereen houdt zich ver van u, zelfs op school waar ik ging, had ik bijna geen vrienden. Niemand trok zich iets van me aan, mijn vrienden ook niet. Omdat de ziekte die mensen dood, mijn familie had getroffen. Ze hebben schrik gehad, misschien, dat ik ook deze ziekte zou hebben of krijgen. Daarom heb ik alles gedaan om Guinee te verlaten.”*, notities persoonlijk onderhoud van 3 mei 2018 (hierna: notities), p. 8). Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast, waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt, wat *in casu* niet wordt aangetoond door verzoeker. Verzoeker stelde immers enkel te worden gemeden door de gemeenschap en verklaarde uitdrukkelijk nooit problemen te hebben gehad met de autoriteiten, politie, andere burgers of zijn familie in Guinee (notities, p. 8, p. 9).

2.3.2. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat hij nog minderjarig was ten tijde van de gebeurtenissen, merkt de Raad op dat verzoeker toen 15 à 16 jaar was en dat zijn jonge leeftijd geen afbreuk doet aan het feit dat de aangehaalde discriminatie niet van die aard is dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of met een reëel risico op ernstige schade in de zin van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, noch in andere zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Verder gaf verzoeker aan dat hij Guinee had verlaten omwille van sociale en economische problemen (*“En ook, wanneer je in Guinee uw studies afmaakt, dan heb je geen onderhoud, en ook nog, mijn vader en moeder zijn overleden, ik heb niemand anders die me een toekomst kan bieden, tot ik een goed werk vind, of een goed doel (tolk directive), daarom, zou ik willen uitleggen, dat om een goed persoon te zijn in de toekomst, daar, in een goeie situatie, dat is niet evident, en daarom heb ik besloten*

om Guinee te verlaten. Want in het land, zijn de politieke partijen, en de partij die aan de macht was, ze zijn niet attent. Dus er is veel oproer, de kleine stakingen, en ook openbare dronkenschap. Dus. Als u dat allemaal bekijkt, ziet u dat u in het land bent, maar dat er geen enkele toekomst is voor de jeugd in mijn land van herkomst, geen werk, geen structuur die kan helpen, ondanks dat je naar school bent geweest, en je kan geen werk vinden, om eraan te ontsnappen. En daarom, heb ik de voorkeur gehad om Guinee te verlaten. Naar Europa te komen, om zien of ik geen internationale bescherming kan krijgen. Ik ben hier komen internationale bescherming vragen, om te zien of ik een tweede leven kan krijgen, of ik een opleiding kan doen, een tweede leven in dit land. Daar wacht ik op tot vandaag.”, notities, p. 8-9). Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoekers socio-economische problemen maken aldus geen vervolging uit die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Verzoeker stelde bovendien dat hij niemand vreest in Guinee, maar dat hij er geen toekomst heeft (*“Nee ik vrees niemand, ik heb met niemand problemen gehad, maar mijn toekomst is in gevaar, want daar heb ik geen toekomst.”*, notities, p. 10).

2.3.4. Dat de socio-economische problemen ontstaan zijn *“omwille van een politiek systeem dat niet in staat is om de meest fundamentele socio-economische rechten te waarborgen aan een kind/jongere”* kan evenmin internationale bescherming rechtvaardigen. Hierbij kan worden opgemerkt dat de jongere zus van verzoekers moeder B. het werk van verzoekers moeder na haar overlijden had overgenomen om verzoeker en zijn broers en zussen te onderhouden (notities, p. 7). Overigens is verzoeker op heden meerderjarig.

2.3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en reikt geen specifieke argumenten aan inzake de subsidiaire bescherming.

Waar verzoeker benadrukt dat het onderzoek inzake de subsidiaire bescherming niet werd gevoerd, *“laat staan dat hieromtrent een analyse werd gevoerd”*, dient te worden vastgesteld dat noch uit verzoekers verklaringen noch uit andere elementen van het administratief dossier kan worden afgeleid dat verzoekers vertrek *“indirect is verbonden aan het politiek systeem”*. Verzoeker werd niet vervolgd en toont dan ook geen nood aan bescherming aan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK